

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GORNOSLĄZAK
wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje
miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

TELEFON Nr. 1414.
P. K. O. Katowice 304540.

OGŁOSZENIA
oblicza się na wiersze milimetrowe. — Wiersz milimetro-
trowy kosztuje 15 groszy. — Wiersz reklamowy 60 gr.

REDAKCJA I EKSPEDYCJA
znajduje się w Katowicach, ul. św. Stanisława 4.

Nr. 230.

Katowice, wtorek 6-go października 1931 r.

Rok 30

Głębokie myśli i wskazania Prymasa Polski o bezrobociu.

(Dokończenie.)

Spyta ktoś: Czy to wezwanie konieczne? Czy już nie dosyć świadczymy dobrodziejstw? — Owszem z radością podnoszę, że miłosierdzie chrześcijańskie, zapisawszy się chlubnie w dziejach Kościoła i dzisiaj pełni swoje wielkie zadanie a nawet zaznacza się nowym rozkwitem. A jednak stanowczo go za mało. Wielu uważa je za przywilaj pewnych jednostek i organizacji, za czyn niezgodny z dzisiejszym rzekomo tak doskonałym ustrojem społecznym. Czyż pod wpływem doktryn liberalnych, kapitalistycznych i marksizmu nie przejęło się wielu wśród nas fałszywymi poglądami na nasz stosunek do bliźniego i ra przeznaczenie dóbr ziemskich? Czy uświadamiamy sobie dobrze znaczenie przestrogi Zbawicielowej: „nie możecie Bogu służyć i mamoniem“ (Łuk. 16, 13)? Czy w gonitwie za doczesnością nie ostygła i nie wyjąłowała się nasza miłość bliźniego, czy nie zamarło katolickie uczucie społeczne? Czy nie sprawdza się niestety przepowiednia ewangeliczna: „oziębnie miłość wielu“ (Mat. 24, 12)? Czy bez podstawy pisze Ojciec św. Pius XI we wspomnianej Encyklice, że „samolubstwo jest plamą i wielkim czasem naszych grzechem? Czy sprzeczną z duchem Chrystusowym chciwość nie zakradła się niekiedy nawet w przybytki pańskie?

Zdaje mi się, jakoby Boski Zbawiciel chciał przez ten kryzys rozniecić na nowo w zimnych sercach ludzkich płomień miłości bliźniego i oddziaływać na Swoj Kościół, oczyszczając go i uświęcając. To też wobec znaków na ziemi i na niebie strzeżmy z dusz swoich szatę Kościoła z ziemskich brudów. Chrystusem przepómy swe myśli, zapatrywania i czyny, aby ich kiedyś w krwi i poździe nie prostowała chłosta Opatrzności.

Wspierajmy więc bezrobotnych i biednych z dostatku swojego. W jasnych słowach przypomina nam ten obowiązek Ojciec św., pisząc w Encyklice o nowym ustroju społecznym: „Wolne dochody, to znaczy te, które nie są konieczne do przyzwoitego i przystojnego życia, nie podlegają bynajmniej wolnej decyzji człowieka. Przeciwnie majątni ludzie przesurowym nakazem zobowiązani są do jałmużny dobroczynności i szczodrobliwości. Obwieszcza to pismo św. i Ojciec Kościoła bezustannie słowy bardzo wyrazistymi.“

Wspierajmy bezrobotnych i biednych hojniej niż dotąd, nawet z tego, co w innych warunkach mogliśmy bez skrupułu zużyć dla siebie. W okolicznościach tak wyjątkowych powinniśmy się za rzecz bliźniego umieć ograniczyć nawet w tem, co słuszne i dozwolone.

Wspierajmy również w tych wypad-

Wśród burzy, wichrów i groźnej mgły dążyli niezłomni polscy lotnicy do celu.

Londyn. (PAT.) Polski płatowiec, pilotowany przez kpt. Karpińskiego, przelocował w Brookland, położonym 50 klm. przed Londynem, wylądował wczoraj około godz. 11 na lotnisku londyńskim Croydon. W rozmowie z korespondentem PAT, obecnym na lotnisku, kpt. Karpiński oświadczył: Wczorajszymi przelot z Turynu do Londynu należał do najtrudniejszych. W Turynie czekaliśmy dwa dni na poprawę pogody, aibowiem niepodobna było przelecieć przez Alpy. Gdy tylko wczoraj nad raniem śnieżne szczyty gór wyrzwały z poza obłoków, zdecydowaliśmy, że przelot jest możliwy. Wystartowaliśmy o godz. 6½ rano, lecz gdy znaleźliśmy się nad górami, pogoda raptownie popsła się. Dostaliśmy się w głąb chmur tak, że wogóle nic nie widzieliśmy. Ten lot, prawie na oślep, trwał przez całą drogę. Poprostu, z wyjątkiem pewnego momentu we Francji, nie widzieliśmy zupełnie ziemi. Przelot przez kanał La Manche był niezwykle ciężki z powodu przeciwnych wiatrów.

Zamiast 15 minut, lecieliśmy przez kanał 45 minut. Parokrotnie zmuszeni byliśmy opuszczać się, w celu ustalenia kierunku, tak nisko nad wodą, że byliśmy tuż, tuż nad statkami. Koło godz. 6½ po południu, już na ziemi angielskiej, gdy w dalszym ciągu niewiele było widać, zaskoczyła nas ulewa i taki wichur, że trudno było lecieć dalej do pobliskiego Croydon. Wobec tego wylądowaliśmy na lotnisku w Brookland, gdzie przelocowaliśmy. 5 bm. z samego rana o godz. 6½ wyruszyliśmy w dalszą drogę przez Francję i Niemcy, wprost do Warszawy. Mamy zamiar lot jutrzejszy odbyć bez zatrzymania. Spodziewamy się, że wylądujemy w Warszawie około godz. 6 lub 7 wieczorem. Stwierdzić mogę z całą pewnością, zwłaszcza po dniu wczorajszym, że maszyna nasza przeszła ogniową próbę, i że w niczem nie ustępuje wszystkim najlepszym maszynom zagranicznym. Motor nasz działał bez zarzutów.

Okrucieństwami tłumią bolszewicy powstanie na Kaukazie.

Genewa. W zachodniej Gruzji wybuchło nowe powstanie, które spowodowało olbrzymie straty dla Sowietów i powstańców, również powstały niepokoje w Azerbejdżanie i Armenji. Na północnym Kaukazie powstańcy mordują przywódców komunistycznych. Po stłumieniu powstania GPU zastosował krwawy terror. W pewnej wsi rozstrzelano 46 włościan, a 35 rodzin deportowano na wvsy Sołowickie. Poza tem w Tyflisie dokonano krwawej egzekucji nad 100 zakładnikami z m. Borczalo.

Sowieckie ekspedycje karne nie mogą ująć powstańców, ukrywających się w górach, rozprawiają się okrutnie z ich rodzinami, rozstrzelując nawet dzieci. W m. Kizyl-Gadzi rozstrzelano 7-letniego syna partyzanta. W obw. Borczalińskim, rozstrzelano ponad 200 osób. Jednocześnie wzrasta się terror przeciwsowiecki. Nacjonaliści gruzińscy wymordowali całą rodzinę Parmena Czannukwadze, który w roku ub. zamordował w Paryżu ministra Noego Ramiszwili.

kach, gdy chodzi o całe rodziny, w które dzisiejsze przesilenie godzi o wiele dotkliwiej, powodując nieopisane niedostatek i oplakane spustoszenia moralne. To też w Encyklice o małżeństwie chrześcijańskim Ojciec św. bardzo silnie podkreśla tę powinność słowami: „Jeżeli inne środki nie mogą zapewnić utrzymania rodzinie, zwłaszcza licznej i nawiedzonej chorobami, chrześcijańska miłość bliźniego wymaga stanowczo, by chrześcijańskie miłosierdzie uzupełniło, czego biednym nie dostaje, by zwłaszcza bogaci wspierali słabszych, by żyjący w dostatku wystrzegali się zbytecznych wydatków i nie trwonili niepotrzebnie majątku, lecz używali go na zachowanie życia i zdrowia tych, którym brak nawet rzeczy koniecznych“.

Wspierajmy stale i wytrwale, nietylko w pierwszym porywie, ale przez całą zimę, przez rok, w czasie całego przesilenia. A zawsze chętnie, bez znużenia przykrości, z wiary i miłości, w duchu

ewangelickiego „chętnego dawcy“, którego „Bóg miłuje“ (2 Kor. 9, 7).

4. Sprawa tak wielka, jak zapewnienie pomocy tysiącom bezrobotnym i ich rodzinom wymaga dobrego ujęcia organizacyjnego. Powstaje więc w tym celu pod protektoratem moim i naczelnych władz wielkopolskich specjalny Komitet Wojewódzki pomocy bezrobotnym, którego siedzibą centralną w Poznaniu będzie Związek „Caritas“. Na prowincji powstaną komitety powiatowe i parafialne.

Z tą organizacją będziemy współpracowali, jako z urzędowym organem pomocy bezrobotnym. Oczekuję zatem po mojem wielebnem Duchowieństwie, że wierne swym tradycjom pracy społecznej, nietylko samo zasiądzie i działać będzie w komitetach, ale że ich cele gorąco poleci ludności.

Do katolickich zrzeszeń dobroczynnych zaś, zwłaszcza do Konferencji i Stowarzyszeń św. Wincentego oraz do

parafjalnych związków „Caritasa“ zwracam się z serdeczną zachętą, by stanęły w pierwszych szeregach komitetów pomocy, wnosząc w nie swego ducha, swoje doświadczenie i wyrobienie. W niczem nie zmieniając ani swego ustroju, ani swego charakteru, nie wyrzekając się swych zadań specyficznych, ani swej samodzielności, niech w ramach komitetów pomocy bezrobotnym wykażą, że także w warunkach nadzwyczajnych i najcięższych wcielić umieją z bohaterką energią i z nowoczesną rozpiętością czynu ideały katolickiego miłosierdzia.

5. Kryzys obecny zbiega się z wstępnym okresem wielk. rozprawy o kulturę świata, owszem jest tej rozprawy istotną i walną częścią. Dla nas musi być absolutnym pewnikiem, że tylko zwycięstwo idei Chrystusowej przywróci narodom trwałe i sprawiedliwe spójnie polityczne i społeczne. Jedynie zwycięskie prawo boże wniesie w poważoną rodzinę narodów zaufanie i złączy różniczkowane i kłótniami stargane społeczeństwo w harmonijną całość, ustosunkowując należycie rzeczy doczesne do wiecznych, duchowe do ziemskich, przyrodzone prawa jednostki do praw społeczności.

To też przesilenie dzisiejsze powinno nam być dziejowym nakazem przygotowania zwycięstwa idei Chrystusowej przez badanie i przeżywanie Jego ducha, przez przyswajanie sobie i szerzenie katolickich zasad i pojęć socjalnych. Epokowa Encyklika o nowym ustroju społecznym powinna stać się przedmiotem naszych rozważań, wykładów, konferencji, artykułów, broszur i prac literackich. W jej naukach tkwi klucz do zrozumienia tych konfliktów i wstrząsów, których skutki łagodzimy, a zarazem sposób ich ostatecznego rozwiązania przez oparcie ustroju społecznego nie na jednodniowych ludzkich systemach, lecz na odwiecznych zasadach i prawach.

Wzywam przeto moje drogie duchowieństwo, działaczy Akcji Katolickiej i wszelkich organizacji katolickich, by przy każdej nadarżającej się sposobności popularyzowali i rozpowszechniali rzeczoną Encyklikę.

Kończę słowami zachęty. **Bezrobotnych zaklinam, by się nie poddawali wątpieniu i mocno trzymali się Boga, wiedząc, że w imię wspaniałego Ojca niebieskiego i w duchu braterstwa Chrystusowego chętnie się z nimi łamać będziemy chlebem.** Do reszty swoich ukochanych Diecezjan wołam z Chrystusem: „Bądźcie miłosierni, jako i Ojciec wasz niebieski miłosierny jest“ (Łuk. 6, 36). Wszystkich zaś wzywam, by ufni w Opatrzność Bożą zachowali spokój i równowagę, pamiętając, że **rozporządzamy niespożytemi siłami twórczymi, które przy pomocy Bożej i szlachetnym wysiłku narodu przeprowadzą szczęśliwie nową państwową i społeczną z toni burzliwych pod słoneczne lazury nadchodzących czasów.** Był z Chrystusem a niewątpliwie „stanie się ucieszenie wielkie“ (Mat. 9, 26).

(—) August Kard. Hlond.

